

U svakodnevnom životu, pa i u životu društvene i crkvene zajednice, neprekidno se teži prema sve većoj jasnoći. Tako se i u pojašnjavanju uloge i mjesta kateheze i pastoralala mladih jedno vrijeme posebice isticala njihova specifičnost. To je u početku, kad se pastoral mladih tek počeo profilirati kao znanstvena disciplina, možda i bilo potrebno. Nažalost, ono što je ponekad bilo nužno na razini razmišljanja kako bi se jasno odredili pravci djelovanja, u praksi se ponekad krivo tumačilo. Tako se znalo događati, a takvih pojava ima i danas, da su se u krilu crkvene zajednice, uz mnoštvo drugih, stvarnih ili nestvarnih, potrebnih ili nepotrebnih podjela, odvajala područja kateheze i pastoralala mladih. To je ponekad dovodilo do neprirodnog stanja te se mogao steći dojam da je riječ o dva sasvim odijeljena područja koja nisu i ne mogu biti povezana. Upravo stoga na početku ovoga broja predlažemo čitateljima razmišljanje katehetičara Emilija Albericha. Na temelju svoga dugogodišnjega profesorskog iskustva, on ističe neke povijesne činjenice i prijeku potrebu za suradnjom tih dvaju područja. Osobito je zanimljivo njegovo poticanje na hrabro naviještanje Isusa Krista mladima. Nije ovdje riječ o navještaju bojovnog obrata, nego iskreno čitanje »znakova vremena«. Današnji mladi, koliko god bili zagonetni, pogotovo odraslima, još su uvijek otvoreni za navještaj Radosne vijesti. Valjalo bi o tome razmisliti u sveukupnom crkvenom djelovanju. To nije poziv na nametanje, prisiljavanje, jednostranost. Riječ je o pozivu na veću angažiranost, veću jasnoću i odvažnost onih koji vrše određene službe u crkvenoj zajednici. To je poziv i pastoralnim djelatnicima po župama i vjeroučiteljima u školama kao i svima onima koji su aktivno uključeni u pastoral mladih.

Drugi članak na neki je način nastavak razmišljanja predloženog u prvom članku. Autor dokazuje kako je promicanje zvanja temeljni i sastavni dio pastoralala mladih. Brojna istraživanja s tog područja uvijek nas iznova podsjećaju da je uistinu tako. Mnogi su mladi otkrili svoj životni poziv nakon uključivanja u neku mladenačku skupinu u crkvenoj zajednici. Valja podsjetiti kako je animiranje zvanja nešto što je *unutar*, a ne *pokraj* ili *izvan* pastoralala mladih. U tu svrhu pastoral mladih treba biti usredotočen na osobu, treba davati prvenstvo evangelizaciji. Mladima treba nuditi jedinstven i postupan put odgoja u vjeri. Jasno, to uključuje i aktivno sudjelovanje u životu crkvene zajednice. Mladog osobi treba pomoći da upozna samu sebe i postojano hodi putem usvajanja evandeoskih vrednota.

Sljedeći članak poziva nas na vrednovanje škole kao odgojne zajednice. U suvremenom, postmodernom, multikulturalnom i plurireligioznom društvu, u svijetu koji se neprekidno mijenja, mnoge su stvarnosti ugrožene i stavljene u pitanje. Vjeroučitelj u

školi pozvan je doprinijeti boljitku škole na svom specifičnom području. Pomažući učenicima da rastu kao osobe otkrivajući u svome životu smisao i prisutnost transcendentoga, vjeroučitelj promiče i školu kao odgojnu zajednicu. Svojom specifičnom ulogom i stručnošću, on je sastavni dio školske odgojno-obrazovne zajednice koji njeguje realizam u optimističnom duhu.

Velika sportska natjecanja poticaj su medijima za stvaranje posebne atmosfere pri čemu se nerijetko upotrebljavaju posebne riječi koje imaju gotovo apokaliptično značenje. Govoreći o igri i njezinu mjestu u životu i radu čovjeka i vjernika, Tvrtko Beus podsjeća nas da se i na odnos Boga i čovjeka može gledati kao na odnos partnera u igri. Zanimljivo je kako se sveukupan čovjekov život, Božja angažiranost u svijetu, čovjekovo sudjelovanje u liturgiji, pa čak i teologija kao znanost o Bogu, mogu promatrati kroz perspektivu igre.

Upoznavanje drugih, njihovih životnih situacija, njihovog svijeta, iskustva i kulture, oduvijek je bio velik izazov. Stota obljetnica salezijanskoga prisustva i djelovanja na indijskom potkontinentu prigoda je i da se upoznamo s nekim zanimljivim pojedinostima katehetskog djelovanja u jugoistočnoj Aziji. Svakako će biti zanimljivo pročitati što tamošnji mladi i odrasli kršćani misle o svojoj vjeri, kako je prakticiraju i što o tome kažu najnovija istraživanja. Katehetski djelatnici pozvani su, ne samo u Aziji, brižno razabirati i planirati. Dobro započeti i isplanirani projekt olakšat će svako, pa tako i katehetsko putovanje.

Nezaustavljiv napredak tehnologije i suvremenih medija sve više ističe važnost promidžbe. Svaki odgojni djelatnik, pa tako i katehetski i pastoralni radnici, kao i vjeroučitelji, pozvani su prije svega upoznati to područje, kako bi nakon toga mogli na odgovarajući način i odgojno djelovati. Članak koji govori o promidžbi podsjetit će nas na povijest promidžbene djelatnosti, ali će našu pozornost posebno usmjeriti na odgojno posredovanje. Kao i kod drugih stvarnosti koje nas okružuju, ni promidžbu ne treba ignorirati niti je se bojati. Budemo li je upoznali, lakše ćemo moći s njom živjeti i na tome području ispravno odgojno djelovati.

Sljedeća tri članka poziv su na upoznavanje s još nekoliko zanimljivih stvarnosti i događanja. Istraživanje koje je provedeno u Litvi pokazuje nam zašto se tamošnji roditelji odnosno učenici odlučuju za pohađanje katoličkoga školskog vjeronauka. Ti nam podaci ujedno govore i o tome kakvo je njihovo poimanje vjere te mjesta i uloge vjeronauka u školi i društvu. Ovogodišnji susret hrvatske katoličke mladeži u Puli i Istri već je dio prošlosti. Prisjećanje na njegovu organizaciju i održavanje kao i razmišljanje nekih sudionika dobrodošli su poticaj. Nekima će te misli, nadajmo se, biti i podloga za razgovor o suvremenom životu, iskustvu, mladenačkim iščekivanjima i strahovima, vjeri. Među mnogim susretima koji se svakodnevno održavaju na svim meridijanima i paralelama diljem svijeta, nedavno je u Rimu održan simpozij o kršćanskoj inicijaciji kao procesu postajanja kršćaninom. Izvještaj i razmišljanje jednoga od naših sudionika upoznat će nas s tim skupom i aktualnošću kršćanske inicijacije u današnjoj Crkvi. To je ujedno i poziv na promišljanje našega življenja Radosne vijesti.

Pred nama je još jedno ljeto i, nadajmo se, ugodan odmor. Posljednje stranice ovoga broja, koje ukratko podsjećaju na neke nove knjige, možda će upravo tih dana biti poticajno štivo i prigoda za upoznavanje s novim idejama.

Urednik